

KPO – Racing minutes Šlap okolo Šlap II

Postřehy z dalšího klání poháru UAC přináší rovněž náš pelotonový zpravodaj Marhi:

Po roce a v lehce inovovaném kabátku proběhl ŠoS. Druhý ročník byl dokonce zařazen do

nového seriálu závodů

Cyklovary. To přineslo věci jak milé, tak nemilé a co si budeme povídat moc dravců zájcová smrt.

Nebudu napínat. Účast ohromná. Na to že se jedná o závod, který díky etapovému závodu Křivoklátské peklo soutěží o nejtěžší jednorázovku, a zmíněným Cyklovarům, dorazily tedy posily z jiných lig než jen z UAC. Jak se říká, co má doma kola, na úzkých pláštích přijelo.

Vlastní klání tak proběhlo v mém přispění asi ve smyslu, že jsem si připadal než jako závodník, spíše jako stafáž a pro kamarády jako taková cyklistická ikonka.

Zcela nově jsem se připravil velmi důkladně a to tak, že se mi to pěkně vymstilo. Použil jsem premiérově utrech čilíto tekuté svaly. Jediné co bylo tekuté byl posléze můj žaludek, ale to jsem ještě nevěděl co přijde.

Start se odbyl jako loni a kupodivu díky novým tvářím se jelo opravdu opatrně. To se záhy zvrhlo a na všech zúčastněných byla vidět velká nervozita. Zážitek si dokonce odnesl i tatík,

Sledoval jsem

který vytáhl rodinku na výlet kolem přehrady. asi z šesté pozice, jak se otočil na ole, co že se

to děje za ním. Pak mu ztuhl výraz a začal klíčkovat. Po celé šíři vozovky se na něj řítíl peleton a to asi dvakrát vyšší rychlostí než jel. Pak zachrastila šotolinka a tatík se poroučel do mláží. Víc už jsem nevy pozoroval, jelikož se na špici vytáhl Jirka Malík a tempo se zdvojnásobilo. Mě

zabublalo v žaludku, ale ještě jsem to ustál. No opět jsem nepřešel horizont. Vyběhlo to zdola až nahoru a musel jsem chtět nechť zpomalit. Pak už sem se jen propadal níž a níž. V dalším stoupání, kdy jsem se pohyboval ve sklepě balíku, pohár marnosti přetekl. Vrhnul jsem jak pes. Nepříjemný pocit. Takže jsem musel tempo jet podle žaludku a ne podle nohou. Spoustu dobrých duší mi chtělo pomoci, ale to prostě nemělo cenu. Jednu skupinku jsem chtěl chvíli táhnout, ale ztratil jsem je ve sjezdu.

Další epizodku jsem jel s Pavlem Kvitou. Trochu časovka dvojic, ale v kopci to nemělo štávu. Jak se to zvedlo tak se to zvedlo a já musel přejít přinejlepším na turistiku. Jako vždy sem samo sebou neprostudoval trasu. Věděl jsem sice, že je trať pozměněná ale jak? No zuby na

pile nejsou tupější. To mě otupilo docela. Takže když jsem viděl u cesty Jirku Malíka, který si to taky vyžral, dal jsem mu pumpičku a pomohl nafouknout kolo. Pak jsem se definitivně rozhodl dokončit kolo a skončit. I tak jsem na kostkách v obci Slapy nadával jak dlaždič. Dětský

výlet si dokonce musel myslet, že mi ruplo v kouli. Ale když se nedaří tak se nedaří. Tím skončil můj boj.

Co se ovšem dělo na trati bylo také velmi zajímavé. Odehrálo se spousty defektů. Další borci měli technické problémy. Co bylo nepříjemné, že se i padalo. Nejvíce si to asi vybral první balík, který na přehledném úseku měl taky pár tygrů. Podle mě to způsobil fakt, že se jelo jak ostře tak i nervózně. Díky účasti borců z jiných lig vzrostl počet účastníků a tak i riziko. Prostě si musíme přiznat, že ke kolu pády patří a je

jen div, že to je spíše výjimka než pravidlo. Všem postiženým přeji brzké uzdravení. K organizaci nemám výhrad opět se ukázalo, že štěstěna přeje připraveným. I když ředitel závodu asi nebude na tento ročník vzpomínat v dobrém.

Na závěr bych přidal jednu osobní pikantérii. Po důkladném hecování z mé strany jsem si chtěl vyřídít pár osobních účtíčků s kolegy. Nakonec z toho nebylo nic. Ale největší rival stejně nedokončil. Měl pád asi necelý km před cílem. Takže ani jeden nebodoval a tak zahřmí až na Doksech.

P.M. alias Marhi

foto: www.racergallery.com
výsledky: www.vinohradskeslapky.com www.uac.cz

